

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDENCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat Valenciana

LLEI 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. [1998/7973]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

L'article 3 de la Constitució Espanyola de 1978, a més de proclamar el castellà com llengua espanyola oficial de l'Estat, estableix que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes, d'acord amb el contingut dels respectius Estatuts d'Autonomia.

Igualment, en l'apartat primer de l'article 148, punt 17é, del text constitucional, es disposa que les Comunitats Autònomes puguen assumir, si procedix, competències en el foment de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma.

A més, la Llei Orgànica 5/1982 d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, estableix en l'article 7 que «els dos idiomes oficials de la Comunitat Autònoma són el valencià i el castellà» i afirma més endavant que la «Generalitat Valenciana garantirà l'ús normal i oficial de les dos llengües, i adoptarà les mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el coneixement». També preveu, en el punt 5, que «la llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'Administració l'ensenyament». Finalment, el punt 4 de l'article 31 del mateix Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat Valenciana competència exclusiva en matèria de cultura.

Per la seua part, la Llei 4/1983 de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, suposà la plasmació del compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la nostra Comunitat Autònoma i, d'una manera especial, en la recuperació del valencià, definit com a «llengua històrica i pròpia del nostre poble». La Llei tracta de superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, i disposa actuacions necessàries per tal d'impulsar l'ús del valencià en diferents àmbits de la societat, tot afavorint l'equiparació efectiva entre el valencià i el castellà.

Igualment, la mencionada Llei afirma que el valencià és «part substancial del patrimoni cultural de tota la nostra societat» i, en conseqüència, el Govern Valencià es considera posseïdor, en l'actual coyuntura històrica, de la capacitat necessària per tal de possibilitar que els diversos sectors socials de tota la Comunitat Valenciana puguen sentir-se compromesos en el procés de recuperació de l'idioma que ha tingut l'honor de rebre del nostre poble la seua estima i la seua noble gentilesa. Una premissa per a garantir l'ús «normal i oficial» del valencià, tal com preveu l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia, i per tant, per a garantir la seguretat jurídica dels administrats, és que tota l'Administració Pública es regisca per una mateixa normativa ortogràfica i gramatical del valencià. Tal aspecte no fou previst específicament en el cas de l'Estatut d'Autonomia ni en la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, si bé en l'article 34 de la mencionada Llei s'estableix que el Govern Valencià «assumirà la direcció tècnica i la coordinació del procés de l'ús i l'ensenyament del valencià assessorant al respecte totes les Administracions Públiques i particulars, i adoptant les mesures que siguen per a fomentar l'ús i l'extensió del valencià».

Per estes i altres qüestions les Corts Valencianes acordaren el 17 de setembre de 1997 sol·licitar al Consell Valencià de Cultura

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidencia de la Generalitat Valenciana

LEY 7/1998, de 16 de septiembre, de la Generalitat Valenciana, de Creación de la Academia Valenciana de la Lengua. [1998/7973]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

El artículo 3 de la Constitución Española de 1978, además de proclamar el castellano como la lengua española oficial del Estado, establece que el resto de lenguas españolas serán también oficiales en las Comunidades Autónomas de acuerdo con el contenido de los respectivos Estatutos de Autonomía.

Igualmente, en el apartado 1º, del artículo 148, punto 17º, del texto constitucional, se dispone que las Comunidades Autónomas pueden asumir, si procede, competencias en el fomento de la enseñanza de la lengua de la Comunidad Autónoma.

Además, la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, de Estatuto de Autonomía, de la Comunidad Valenciana, establece en el artículo 7 que «los dos idiomas oficiales de la Comunidad Autónoma son el valenciano y el castellano» y afirma mas adelante que la «Generalitat Valenciana garantizará el uso normal y oficial de las dos lenguas, y adoptará las medidas necesarias con tal de asegurar el conocimiento». También prevé, en el punto 5, que «la ley establecerá los criterios de aplicación de la lengua propia en la Administración y la enseñanza». Finalmente, el punto 4 del artículo 31 del mismo Estatuto de Autonomía atribuye a la Generalitat Valenciana competencia exclusiva en materia de cultura.

Por su parte, la Ley 4/1983 de 23 de noviembre, de Uso y Enseñanza del Valenciano, supuso la plasmación del compromiso de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimonio cultural de nuestra Comunidad Autónoma y, de una manera especial, en la recuperación del valenciano, definido como «lengua histórica y propia de nuestro pueblo». La Ley trata de superar la relación de desigualdad existente entre las lenguas oficiales de la Comunidad Valenciana, y dispone actuaciones necesarias con tal de impulsar el uso del valenciano en diferentes esferas de la sociedad, favoreciendo la equiparación efectiva entre el valenciano y el castellano.

Igualmente, la mencionada Ley afirma que el valenciano es «parte substancial del patrimonio cultural de toda nuestra sociedad» y, en consecuencia, el Gobierno Valenciano se considera poseedor, en la actual coyuntura histórica, de la capacidad necesaria para possibilitar que los diversos sectores sociales de toda la Comunidad Valenciana puedan sentirse comprometidos en el proceso de recuperación del idioma que ha tenido el honor de recibir de nuestro pueblo su querer y noble gentileza. Una premisa para garantizar el uso «normal y oficial» del valenciano, tal como prevé el artículo 7 del Estatuto de Autonomía, y por tanto, para garantizar la seguridad jurídica de los administrados, es que toda la Administración Pública se rija por una misma normativa ortográfica y gramatical del valenciano. Tal aspecto no fue previsto específicamente en el caso del Estatuto de Autonomía ni en la Ley del Uso y Enseñanza del Valenciano, si bien en el artículo 34 de la mencionada Ley se establece que el Gobierno Valenciano «asumirá la dirección técnica y la coordinación del proceso de uso y enseñanza del valenciano asesorando al respecto a todas las Administraciones Públicas y particulares, y adoptando cuantas medidas contribuyan al fomento de su uso y extensión».

Por estas y otras cuestiones Las Cortes Valencianas acordaron el 17 de Septiembre de 1997 solicitar al Consell Valencià de Cultu-

que dictaminara sobre les «qüestions lingüístiques» valencianes. El Dictamen aprovat el 13 de Juliol de 1998 en la seua part dispositiva és el següent:

«Sobre la situació social del valencià i el seu ús

El valencià arribà a la seua esplendor literària màxima en el segle XV i part del XVI, i inicià amb els Ducs de Calàbria una paulatina castellanització en els escrits, si bé mantingué viva la seua presència en l'ús quotidià.

A finals del segle XIX, el moviment conegut com a Renaixença significà una lleu recuperació de la utilització de la llengua en els certàmens i en les publicacions literàries que es va prolongar durant les primeres dècades de la nostra centúria.

Hui, la situació del valencià és certament paradoxal: quant a l'ús cult i oficial, i a pesar de les insuficiències notòries en este camp, estem millor que no hem estat en els darrers segles, des del Decret de Nova Planta, si més no, a començaments del segle XVIII; en canvi, quant a l'ús popular no sembla que assistim a cap tipus de represa i continuem en una situació de desafecció lingüística, amb un empobriment i una castellanització de la parla quotidiana francament alarmants. Però, és evident que una situació com esta no pot romandre estable molt de temps, de manera que o s'aconsegueix que el valencià recupere el nivell d'ús popular que mai no degué perdre o fins i tot la seua mera preservació deixarà de ser possible.

Per altra banda, l'any 1932 es firmaven les normes ortogràfiques dites de Castelló, seguides durant quaranta anys sense problemes pels literats valencians. Posteriorment, des dels anys setantes, esta normativa ha sigut contestada per sector culturals i polítics, encara que la majoria de la producció escrita en valencià ha continuat redactant-se d'acord amb aquelles normes primeres més o menys desenrotllades.

També hem de dir que, a l'empara de l'Estatut d'autonomia i de l'autogovern que l'Estatut ha fet possible, hem assistit darrerament a una clara milloria en el nivell de consideració i de prestigi social del valencià, la qual cosa és una base favorable per a intentar amb optimisme el redreçament necessari de la nostra llengua, a hores d'ara tan malmesa per l'abandó i la desídia. Dissortadament, esta milloria es troba entrebancada pel conflicte esterilitzador que es perpetua entre nosaltres, especialment a la ciutat de València i la seua conurbació. Un conflicte sobre el nom, la naturalesa i la normativa de la llengua pròpia dels valencians que n'impedix la salut i que acumula les dificultats en el procés de recuperació de la llengua que ens hauria d'identificar i d'unir com a valencians, en comptes de separar-nos.

Però, l'estirilitat del conflicte supera l'àmbit d'allò que és estrictament lingüístic per a incidir negativament en la vertebració social del nostre poble. Perquè si, parlant ara en general, és veritat que la iniciativa individual i la competència, a tots els nivells, són components insubstituïbles de la bona marxa d'una gran formació social qualsevol, també és igualment cert que cal ahora la base comuna d'uns referents col·lectius majoritàriament compartits, d'un fort sentiment de pertinença col·lectiva, d'una mínima solidaritat, perquè aquella iniciativa individual i aquella competència puguen ser socialment productives i no degeneren en un clima social insolidari i destructiu. De fet, si una comunitat política, com és ara la Comunitat Valenciana, vol alguna cosa més que subsistir en el concert de les altres comunitats polítiques, si vol afirmar la seua personalitat diferenciada, si vol reeixir i si vol progressar, caldrà que la part millor dels seus components individuals i col·lectius desenrotlle un ferm sentiment quotidianament operatiu de pertinença i lleialtat comunitàries. Justament, una llengua pròpia de cultura, el valencià en el nostre cas, viva al carrer i a les institucions, reconeguda com a tal per la societat que té la sort de posseir-la, és un element de gran valor a l'hora de conformar eixe sentiment comunitari antesala d'un futur social de progrés.

Però, ja ho hem dit adés: a hores d'ara, el valencià, la nostra llengua, és sovint utilitzada com un motiu de discòrdia entre valencians, en comptes de ser el tret comunitari desitjable d'identificació i d'unió. S'ha de dir ací que la identificació mecànica que sovint s'ha fet entre llengua i nació, per una part i l'altra, no ha ajudat gens a clarificar la qüestió i a assentar-la sobre les bases d'una mínima

ra que dictaminara sobre las «cuestiones lingüísticas» valencianas. El Dictamen aprobado el 13 de Julio de 1998 en su parte dispositiva es el siguiente:

«Sobre la situación social del valenciano y su uso

El valenciano llegó a su esplendor literario máximo en el siglo XV y parte del XVI e inició con los duques de Calàbria una paulatina castellanización en los escritos, aunque mantuvo viva su presencia en el uso cotidiano.

A finales del siglo XIX, el movimiento conocido como Renaixença significó una leve recuperación de la utilización de la lengua en los certámenes y en las publicaciones literarias que se prolongó durante las primeras décadas de nuestro siglo.

Hoy, la situación del valenciano es ciertamente paradójica: en cuanto al uso culto y oficial, y a pesar de las insuficiencias notorias en este campo, estamos mejor que nunca en los últimos siglos, desde el decreto de Nueva Planta, por lo menos, a principios del siglo XVIII; en cambio, en cuanto al uso popular no parece que asistamos a ningún tipo de recuperación y seguimos en una situación de desafección lingüística, con un empobrecimiento y una castellanización del habla cotidiana francamente alarmantes. Pero, es evidente que una situación como esta no puede permanecer estable demasiado tiempo, de forma que o se consigue que el valenciano recupere el nivel del uso popular que nunca debió perder o incluso su preservación dejará de ser posible.

Por otra parte, el año 1932 se firmaron las normas ortográficas llamadas de Castellón, seguidas durante cuarenta años sin problemas por los literatos valencianos. Posteriormente, desde los años setenta esta normativa ha sido contestada por sectores culturales y políticos, si bien la mayor parte de la producción escrita en valenciano ha seguido redactándose de acuerdo con aquellas primeras normas más o menos desarrolladas.

También hemos de decir que, al amparo del Estatuto de Autonomía y del autogobierno que el Estatuto ha hecho posible, hemos asistido últimamente a una clara mejora en el nivel de consideración y de prestigio sociales del valenciano, lo cual es una base favorable para intentar con optimismo la necesaria rehabilitación de nuestra lengua, tan estropeada actualmente por el abandono y la desidia. Desgraciadamente, esta mejora se encuentra obstaculizada por el conflicto esterilizador que se perpetua entre nosotros, especialmente en la ciudad de Valencia y su conurbación. Un conflicto sobre el nombre, la naturaleza y la normativa de la lengua propia de los valencianos que impiden la salud de esta y que acumula dificultades en el proceso de recuperación de la lengua que debería identificarnos y unirnos como valencianos, en vez de separarnos.

Sin embargo, la esterilidad del conflicto supera el ámbito de lo estrictamente lingüístico para incidir negativamente en la vertebración social de nuestro pueblo. Porque si, hablando ahora en general, es verdad que la iniciativa individual y la competencia, a todos los niveles, son componentes insustituibles de la buena marcha de cualquier gran formación social, también es igualmente cierta la necesidad actual de la base común de unos referentes colectivos mayoritariamente compartidos, de un fuerte sentimiento de pertenencia colectiva, de una mínima solidaridad, para que aquella iniciativa individual y aquella competencia puedan ser socialmente productivas y no degeneren en un clima social insolidario y destructivo. De hecho, si una comunidad política, como la Comunidad Valenciana, quiere algo más que subsistir en el concierto del resto de comunidades políticas, si quiere afirmar su personalidad diferenciada, si quiere tener éxito y progresar, será necesario que lo mejor de sus componentes individuales y colectivos desarrolle un firme sentimiento diariamente operativo de pertenencia y lealtad comunitarias. Justamente, una lengua propia de cultura, el valenciano en nuestro caso, viva en la calle y en las instituciones, es un elemento de gran valor en la conformación de ese sentimiento comunitario, antesala de un futuro social de progreso.

Però como ya hemos dicho, el valenciano, nuestra lengua, es frecuentemente utilizado como un motivo de discordia entre valencianos, en vez de ser la característica comunitaria deseable de identificación y de unión. Se ha de decir aquí que la identificación mecánica que frecuentemente se ha hecho entre lengua y nación, por una y otra parte, no ha ayudado de ninguna manera a clarificar

serenitat i racionalitat. Cal, doncs, saber desactivar eixe conflicte socialment esterilitzant, perquè a més, en el món que ens ha tocat viure, el món de la globalització, dels mass media, i de l'escolarització generalitzada, una llengua de baix abast demogràfic, envoltada de llengües potents, com és la nostra, corre el gran perill de desaparèixer en poc temps si li afegim la dificultat gratuïta d'un conflicte greument perturbador que es prolonga en el temps sense una perspectiva clara de solució.

En funció de tot el que s'acaba d'argumentar, cal que la qüestió de la nostra llengua pròpia siga sostreta a partir d'ara al debat partidista quotidià i esdevinga així l'objecte d'un debat seré entre els partits per tal d'arribar-hi als consensos més amples possibles. Al final d'eixe camí guanyaria la nostra llengua, que vol dir guanyar tots els valencians.

Finalment, en l'esperit de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i en la perspectiva d'enfortir la nostra autoestima com a valencians, d'afirmar i de potenciar la nostra personalitat diferenciada, ha arribat el moment de consensuar primer i aplicar després les mesures polítiques que cal prendre amb urgència per a promoure l'ús del valencià als més diversos nivells, creant a tal fi, si calia, els fòrums polítics previs on discutir i avaluar de manera conjunta aquelles mesures (les quals haurien de ser aprovades i aplicades per les instàncies pertinents: Corts Valencianes, Executiu, Diputacions i Ajuntaments). Unes mesures per a traure el valencià de la situació marginal en què es troba en l'esfera pública, a fi de donar-li un futur possible i digne, conjurant així el perill vertader d'una desaparició imminent.

Les mesures haurien de cobrir actuacions públiques com les que següen:

- Reforçament de l'ensenyament del valencià i en valencià en tots els nivells educatius.
- Programació essencialment en valencià en la televisió i la ràdio públiques valencianes.
- Actitud exemplar de l'Administració valenciana en l'ús de la llengua, tant pel que fa a les aparicions públiques dels responsables polítics, com a la resta de les actuacions oficials (publicacions, publicitat, documentació administrativa...)
- Política sistemàtica de promoció de l'ús del valencià en el comerç, en la publicitat en particular i en general en la vida econòmica.

Igualment en la indústria cultural: en el llibre, la premsa, el teatre, el cinema, i en general en el món audiovisual.

- Crida al món eclesiàstic perquè se sume en el seu àmbit a este impuls de valencianització.

Per acabar: tenim dos llengües oficials en la nostra Comunitat, el valencià i el castellà, ambdós realment usades pels ciutadans encara que siga d'una manera descompensada entre elles. Sortosament, el castellà és una llengua tan estesa i potent internacionalment que podem tranquil·lament promoure més i més l'ús del valencià entre nosaltres amb la tranquil·litat que al costat coneixem una segona llengua, també nostra, que ens facilita la comunicació internacional, sense haver de perdre així gratuïtament una part impagable de la nostra identitat com a poble diferenciada: la nostra llengua pròpia. Seria vertaderament una llàstima, però també una dimissió lamentable, que per manca de diàleg, o d'advertiment, o encara per una modernitat mal entesa, deixarem passar l'ocasió de preservar la llengua que durant tants segles ens ha identificat com a valencians.

Sobre el nom, la naturalesa
i la codificació del valencià

El nostre Estatut d'autonomia denomina «valencià» a la llengua pròpia dels valencians, i per tant este terme ha de ser utilitzat en el marc institucional, sense que tinga caràcter exclouent. L'esmentada denominació «valencià», i també les denominacions «llengua pròpia dels valencians» o «idioma valencià», o altres, avalades per la tradició històrica valenciana, l'ús popular, o la legalitat vigent, no

la cuestión y a asentarla sobre las bases de una mínima serenidad y racionalidad. Es necesario, pues, saber desactivar ese conflicto socialmente esterilizador porque además, en el mundo que nos ha correspondido vivir, el mundo de la globalización, de los mass media, y de la escolarización generalizada, una lengua de bajo alcance demográfico, rodeada de lenguas potentes, como es la nuestra, corre el serio peligro de desaparecer en breve plazo si le añadimos la dificultad gratuita de un conflicto gravemente perturbador que se prolonga en el tiempo sin una perspectiva clara de solución.

En función de todo lo que acabamos de argumentar, es necesario que la cuestión de nuestra lengua propia sea sustraída a partir de ahora del debate partidista cotidiano y se convierta así en el objeto de un debate sereno entre los partidos a fin de llegar a los consensos más amplios posibles. Al final de ese camino ganaría nuestra lengua, lo que significaría ganar todos los valencianos.

Finalmente, en el espíritu de la Ley de Uso y Enseñanza del Valenciano, y en la perspectiva de fortalecer nuestra autoestima como valencianos, de afirmar y de potenciar nuestra personalidad diferenciada, ha llegado el momento de consensuar primero y aplicar después las medidas políticas que tienen que tomarse con urgencia para promocionar el uso del valenciano a los más diversos niveles, creando a tal efecto, si fuese necesario, los foros políticos previos en los que discutir y evaluar de manera conjunta aquellas medidas (que deberían aprobar y aplicar las instancias pertinentes: Cortes Valencianas, Ejecutivo, Diputaciones y Ayuntamientos). Unas medidas para sacar al valenciano de la situación marginal en que se encuentra en la esfera pública, a fin de darle un futuro posible y digno, conjurando así el peligro verdadero de una desaparición en breve plazo.

Las medidas deberían cubrir actuaciones publicas como las que siguen:

- Un refuerzo de la enseñanza del valenciano y en valenciano en todos los niveles educativos.
- Una programación esencialmente en valenciano en la televisión y la radio públicas valencianas.
- Una actitud ejemplar de la Administración Valenciana en el uso de la lengua, tanto en lo que concierne apariciones públicas de los responsables políticos, como en el resto de actuaciones oficiales (publicaciones, publicidad, documentación administrativa...)
- Una política sistemática de promoción del uso del valenciano en el comercio, en la publicidad en particular y en general en la vida económica.

Igualmente en la industria cultural: en el libro, la prensa, el teatro, el cine y en general en el mundo audiovisual.

- Una llamada al mundo eclesiástico para que se sume en su ámbito a este impulso de valencianización.

Para finalizar: tenemos dos lenguas oficiales en nuestra Comunidad, el valenciano y el castellano, ambas realmente usadas por los ciudadanos si bien de manera descompensada entre una y otra. Felizmente, el castellano es una lengua tan extendida y potente internacionalmente que podemos tranquilamente promocionar más y más el uso del valenciano entre nosotros con la tranquilidad de que al lado conocemos una segunda lengua, también nuestra, que nos facilita la comunicación internacional, sin tener que perder así gratuitamente una parte impagable de nuestra identidad como pueblo diferenciado: nuestra lengua propia. Sería verdaderamente una lastima, pero también una dimisión lamentable, que por falta de dialogo, o de advertencia, o por una modernidad mal entendida, dejáramos pasar la ocasión de preservar la lengua que durante tantos siglos nos ha identificado como valencianos.

Sobre el nombre, la naturaleza
y la codificación del valenciano

Nuestro Estatuto de Autonomía denomina «valenciano» a la lengua propia de los valencianos y por lo tanto este término debe de ser utilizado en el marco institucional, sin que tenga carácter excluyente. La mencionada denominación «valenciano», y también las denominaciones «lengua propia de los valencianos» o «idioma valenciano», u otras, avaladas por la tradición histórica valenciana,

són ni han de ser objecte de qüestionament o polèmica. Totes serven per a designar la nostra llengua pròpia, la qual compartix la condició d'idioma oficial amb el castellà.

El valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents Estatuts d'autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia.

Les anomenades Normes de Castelló són un fet històric que constitueixen i constitueixen un consens necessari. El Consell Valencià de Cultura reivindica l'esperit de l'acord que les féu possibles l'any 32 i entén que eixes normes han sigut el punt de partida, compartit pels valencians, per a la normativització consolidada de la nostra llengua pròpia. Aquella és un patrimoni lingüístic a preservar i a enriquir per l'ens de referència normativa que es proposa en l'apartat que seguix. L'ens es basarà en la tradició lexicogràfica i literària i la realitat lingüística genuïna valenciana.

L'ens de referència normativa

El Consell Valencià de Cultura proposa la creació d'un ens de referència normativa del valencià, per al qual proposa les característiques següents:

I. Que tinga personalitat jurídica pròpia, amb independència funcional i pressupostària.

II. Que tinga capacitat per a determinar la normativa en matèria lingüística, reconeguda per una Llei. Que les seues decisions en la matèria siguen vinculats per a les administracions públiques, el sistema educatiu, els mitjans públics de comunicació, i altres entitats o òrgans de titularitat pública o que compten amb finançament públic.

III. Que el nombre de membres de l'ens de referència normativa siga de 21, nomenats per períodes de 10 anys. Que les vacants que es puguen produir per renovació o altres motius es cobrisquen per cooptació interna.

IV. Que els membres inicials siguen elegits per les Corts Valencianes per una majoria de dos terços, i que almenys dos terços d'eixos membres siguen experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva. I que la resta, fins als 21 membres, siguen destacades personalitats de les lletres i de l'ensenyament amb una competència lingüística i una producció reconeguda en el camp del valencià.

V. L'ens podrà tenir relacions horitzontals amb les diverses entitats normatives de les altres llengües de l'Estat.

Pel fet que el present dictamen complix un encàrrec de les mateixes Corts Valencianes, el Consell Valencià de Cultura suggereix a l'alta Institució que l'esmentada Llei siga tramitada parlamentàriament per via d'urgència».

A la vista del present dictamen, les Corts Valencianes decidixen aprovar la creació d'una Acadèmia Valenciana de la Llengua en els termes que a continuació s'expressen:

TÍTOL I Disposicions generals

Article 1

Es crea l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) com a Institució de la Generalitat Valenciana amb les competències, composició, règim de funcionament i organització que es determina en la present Llei.

Article 2

La AVL és una Institució de caràcter públic, adscrita a la Presidència de la Generalitat, que gaudix de personalitat jurídica pròpia i exercix les seues funcions amb autonomia orgànica, funcional i pressupostària per a garantir la seua objectivitat i independència.

el uso popular, o la legalidad vigente, no son ni deben ser objeto de cuestionamiento o polémica. Todas sirven para designar a nuestra lengua propia, que comparte la condición de idioma oficial con el castellano.

El valenciano, idioma histórico y propio de la Comunidad Valenciana, forma parte del sistema lingüístico que los correspondientes Estatutos de autonomía de los territorios hispánicos de la antigua Corona de Aragón, reconocen como lengua propia.

Las denominadas Normas de Castellón son un hecho histórico que constituyeron y constituyen un consenso necesario. El Consell Valencià de Cultura reivindica el espíritu de acuerdo que las hizo posible en el año 32 y entiende que esas normas han sido el punto de partida, compartido por los valencianos, para la normativización consolidada de nuestra lengua propia. Aquella es un patrimonio lingüístico a preservar y a enriquecer por el ente de referencia normativa que se propone en el apartado siguiente. El ente se basará en la tradición lexicográfica, literaria y la realidad lingüística genuina valenciana.

El ente de referencia normativa

El Consell Valencià de Cultura propone la creación de un ente de referencia normativa del valenciano, para el cual propone las siguientes características:

I. Que tenga personalidad jurídica propia, con independencia funcional y presupuestaria.

II. Que tenga capacidad para determinar la normativa en materia lingüística, reconocida por una Ley. Que sus decisiones en la materia sean vinculantes para las administraciones públicas, el sistema educativo, los medios públicos de comunicación y otras entidades u órganos de titularidad pública o que cuenten con financiación pública.

III. Que los miembros del ente de referencia normativa sean 21, nombrados por periodos de diez años. Que las vacantes que se puedan producir por renovación u otros motivos se cubran por cooptación interna.

IV. Que los miembros iniciales sean elegidos por las Cortes Valencianas por una mayoría de dos tercios, y por lo menos dos tercios de estos miembros sean expertos en valenciano con una acreditada competencia científica y académica, según criterios de evaluación objetiva. Y que el resto, hasta los 21 miembros, sean destacadas personalidades de las letras y de la enseñanza con una competencia lingüística y una producción reconocidas en el campo del valenciano.

V. El ente podrá tener relaciones horizontales con las diversas entidades normativas de las otras lenguas del Estado.

Al tratarse de un encargo de las propias Cortes Valencianas, el Consell Valencià de Cultura sugiere a la alta Institución que la citada Ley sea tramitada parlamentariamente por vía de urgencia.»

A la vista de este dictamen, las Cortes Valencianas deciden aprobar la creación de una Academia Valenciana de la Lengua en los términos que a continuación se expresan:

TÍTULO I Disposiciones generales

Artículo 1

Se crea la Academia Valenciana de la Lengua (AVL) como Institución de la Generalitat Valenciana con las competencias, composición, régimen de funcionamiento y organización que se determina en la presente Ley.

Artículo 2

La AVL es una Institución de carácter público, adscrita a la Presidencia de la Generalitat, que goza de personalidad jurídica propia y ejerce sus funciones con autonomía orgánica, funcional y presupuestaria para garantizar su objetividad e independencia.

Article 3

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té per funció determinar i elaborar, en el seu cas, la normativa lingüística de l'idioma valencià. Així com, vetlar pel valencià partint de la tradició lexicogràfica, literària, i la realitat lingüística genuïna valenciana, així com, la normativització consolidada, a partir de les denominades Normes de Castelló.

Article 4

Els principis i criteris que han d'inspirar la actuació de l'Acadèmia són els que es desprenen del dictamen aprovat pel Consell Valencià de Cultura el 13 de juliol de 1998 i que figura en el preàmbul d'esta Llei.

Article 5

Les decisions de la AVL, en l'exercici de les funcions que hi corresponen, hauran de ser observades per totes les Institucions de la Generalitat, pels Poders Públics, per la resta d'Administracions Públiques, el sistema educatiu, i els mitjans de comunicació, les entitats, els organismes i empreses, de titularitat pública o que compten amb finançament públic.

Article 6

La AVL tindrà la seua seu en la ciutat de València, sense perjudici que pugui tindre altres seus territorials o celebrar sessions en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana.

TÍTOL II
De les competències de la AVL

Article 7

Seràn competències de la AVL:

- a) Determinar la normativa oficial del valencià en tots els seus aspectes.
- b) Fixar, a sol·licitud de la Generalitat les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial.
- c) Emetre i difondre informes o dictàmens i realitzar els estudis sobre la normativa i l'onomàstica oficial valenciana, ja siga a iniciativa pròpia o a requeriment de les Institucions Públiques de la Comunitat Valenciana.
- d) Vetlar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat.
- e) Informar sobre l'adequació a la normativa lingüística de la AVL dels textos produïts per les Institucions Públiques o que requerisquen l'aprovació oficial, així com de la producció audiovisual de la Comunitat Valenciana.
- f) Elaborar i elevar al Consell de la Generalitat i a les Corts Valencianes una Memòria Anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i consells pertinents per a l'ús normal del valencià en qualsevol de les seues manifestacions.
- g) Aquelles que, dins de l'àmbit de les seues competències, li encarreguen el President de la Generalitat, les Corts Valencianes o el Govern Valencià.

Article 8

El Consell sol·licitarà a la AVL l'emissió d'informe o dictamen sobre els seus avantprojectes legislatius o normatius relacionats amb la normativa, la toponímia i l'onomàstica del valencià. Transcorreguts seixanta dies des de la corresponent sol·licitud sense que la AVL s'haja pronunciat expressament sobre estos, s'entendrà que tenen el vistiplau de la Institució, i que no hi ha objecció a formular.

En aquelles peticions del Consell en les quals s'indique urgència en el procediment el termini es reduirà a trenta dies.

Artículo 3

La Academia Valenciana de la Lengua es la institución que tiene por función determinar y elaborar, en su caso, la normativa lingüística del idioma valenciano. Así como, velar por el valenciano partiendo de la tradición lexicográfica, literaria, y la realidad lingüística genuina valenciana, así como, la normativización consolidada, a partir de las llamadas Normas de Castellón.

Artículo 4

Los principios y criterios que deben inspirar la actuación de la Academia son los que se desprenden del dictamen aprobado por el Consell Valencià de Cultura el 13 de julio de 1998 y que figura en el Preámbulo de esta Ley.

Artículo 5

Las decisiones de la AVL, en el ejercicio de sus funciones, deberán ser observadas por todas las Instituciones de la Generalitat, por los poderes públicos, por el resto de Administraciones Públicas, el sistema educativo, y los medios de comunicación, las entidades, los organismos y empresas, de titularidad pública o que cuenten con financiación pública.

Artículo 6

La AVL tendrá su sede en la ciudad de Valencia, sin perjuicio de que pueda tener otras sedes territoriales o celebrar sesiones en cualquier municipio de la Comunidad Valenciana.

TÍTULO II
De las competencias de la AVL

Artículo 7

Serán competencias de la AVL:

- a) Determinar la normativa oficial del valenciano en todos sus aspectos.
- b) Fijar, a solicitud de la Generalitat las formas lingüísticamente correctas de la toponimia y la onomástica oficial de la Comunidad Valenciana, para su aprobación oficial.
- c) Emitir y difundir informes o dictámenes y realizar los estudios sobre la normativa y la onomástica oficial valenciana, ya sea a iniciativa propia o a requerimiento de las Instituciones Públicas de la Comunidad Valenciana.
- d) Velar por el uso normal del valenciano y defender su denominación y entidad.
- e) Informar sobre la adecuación a la normativa lingüística de la AVL de los textos producidos por las Instituciones Públicas o que requieran la aprobación oficial, así como de la producción audiovisual de la Comunidad Valenciana.
- f) Elaborar y elevar al Consell de la Generalitat i a las Corts Valencianes una Memoria Anual en la cual, además de exponer sus actividades durante el ejercicio, se recojan las observaciones y consejos pertinentes para el uso normal del valenciano en cualquiera de sus manifestaciones.
- g) Las otras que, dentro del ámbito de sus competencias, le encarguen el Presidente de la Generalitat, las Corts Valencianes o el Gobierno Valenciano.

Artículo 8

El Consell sol·licitarà a la AVL la emissió d'informe o dictamen sobre sus anteproyectos legislativos o normativos relacionados con la normativa, la toponimia y la onomástica del valenciano. Transcurridos sesenta días desde la correspondiente solicitud sin que la AVL se haya pronunciado expresamente sobre estos, se entenderá que tienen el visto bueno de la Institució, y que no hay objecció a formular.

En aquelles peticions del Consell en las que se indique urgencia en el procedimiento el plazo se reducirá a treinta días.

Article 9

1. Per al millor compliment de les seues finalitats la AVL podrà estructurar-se en Seccions i constituir Comissions d'Estudi, segons el contingut de la present Llei i allò que reglamentàriament es determine.

2. Podrà, també, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua tindre relacions horitzontals amb les diverses entitats normatives de les altres llengües de l'Estat.

3. Així mateix, també podrà tindre acords de col·laboració amb altres organismes acadèmics, científics i culturals.

TÍTOL III

De la composició de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

CAPÍTOL I

Dels acadèmics de la AVL

Article 10

La AVL estarà formada per vint-i-un acadèmics que hauran de reunir els següents requisits:

- Tindre la condició política de valencià.
- Ser experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica o destacades personalitats de les lletres o de l'ensenyament en matèria lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià o la cultura valenciana.

Article 11

1. Els vint-i-un acadèmics inicials seran elegits per les Corts Valencianes, per majoria de dos terços dels seus membres de dret, per un període de 15 anys i podran ser reelegits.

2. Als quinze anys de l'elecció per primera vegada dels membres de l'Acadèmia a què es referix l'apartat anterior, la AVL procedirà per cooptació dels vint-i-un membres, a la renovació d'un terç dels acadèmics. Es determinaran els set acadèmics a substituir pel sistema d'insaculació.

Als cinc anys de la renovació anterior es procedirà, de la mateixa manera, a la renovació d'altre terç dels inicialment elegits o els seus substituïts. El terç restant es renovarà cinc anys després de la segona renovació pel mateix procediment.

Cada cinc anys, i pel mateix sistema, es procedirà a la renovació d'un terç dels acadèmics que hagen complert el període de quinze anys.

3. Una vegada elegits, els acadèmics, seran nomenats per Decret del president de la Generalitat i prendran possessió del seu càrrec en acte públic.

Article 12

La condició d'acadèmic serà incompatible amb:

- La de diputat de les Corts Valencianes.
- La de diputat o senador de les Corts Generales o la de membre d'algun parlament autonòmic o el parlament europeu.
- La de membre del Govern d'Espanya o de qualsevol comunitat autònoma, i alts càrrecs de l'administració autonòmica i de l'Estat.
- La de membre de les corporacions locals.
- La de personal al servei de la AVL.

L'examen, declaració i control de les possibles incompatibilitats dels acadèmics, es durà a efecte, per la AVL, en la forma en què reglamentàriament s'establisca.

Article 13

1. Els acadèmics durant el període per al qual foren elegits, són inamovibles i cessaran en la seua condició en els següents casos:

- Per defunció.
- Per renúncia expressa.
- Per extinció del període per al qual foren elegits. No obstant, els acadèmics seguiran exercint plenament les seues funcions fins la presa de possessió dels nous membres.

Artículo 9

1. Para el mejor cumplimiento de sus fines la AVL podrá estructurarse en Secciones y constituir Comisiones de Estudio, de acuerdo con el contenido de la presente Ley y lo que reglamentariamente se determine.

2. Podrá, también, la Academia Valenciana de la Lengua tener relaciones horizontales con las diversas entidades normativas de las otras lenguas del Estado.

3. Así mismo, también podrá tener acuerdos de colaboración con otros organismos académicos, científicos y culturales.

TÍTULO III

De la composición de la Academia Valenciana de la Lengua

CAPÍTULO I

De los académicos de la AVL

Artículo 10

La AVL estará compuesta por veintinueve académicos que deberán reunir los siguientes requisitos:

- Tener la condición política de valenciano.
- Ser expertos en valenciano con una acreditada competencia científica y académica o destacadas personalidades de las letras o de la enseñanza en materia lingüística o una producción reconocida en el campo del valenciano o la cultura valenciana.

Artículo 11

1. Los veintinueve académicos iniciales serán elegidos por las Cortes Valencianas, mediante mayoría de dos tercios de sus miembros de derecho, por un periodo de 15 años, pudiendo ser reelegidos.

2. A los quince años de la elección por primera vez de los miembros de la Academia a que se refiere el apartado anterior, la AVL procederá por cooptación de los veintinueve miembros, a la renovación de un tercio de los Académicos. Se determinarán los siete Académicos a sustituir por el sistema de insaculación.

A los cinco años de la renovación anterior se procederá, del mismo modo, a la renovación de otro tercio de los inicialmente elegidos o sus sustitutos. El tercio restante se renovará cinco años después de la segunda renovación por el mismo procedimiento.

Cada cinco años, y por el mismo sistema, se procederá a la renovación de un tercio de los Académicos que hayan cumplido el periodo de quince años.

3. Una vez elegidos, los Académicos, serán nombrados por Decreto del Presidente de la Generalitat, y tomarán posesión de su cargo en acto público.

Artículo 12

La condición de Académico será incompatible con:

- La de Diputado de las Cortes Valencianas.
- La de Diputado o Senador de las Cortes Generales o la de miembro de algún Parlamento Autónomo o el Parlamento Europeo.
- La de miembro del Gobierno de España o de cualquier Comunidad Autónoma, y altos cargos de la Administración Autónoma y del Estado.
- La de miembro de las Corporaciones Locales.
- La de personal al servicio de la AVL.

El examen, declaración y control de las posibles incompatibilidades de los académicos, se llevará a efecto, por la AVL, en la forma en que reglamentariamente se establezca.

Artículo 13

1. Los académicos durante el periodo para el que fueron elegidos, son inamovibles y cesarán en su condición en los siguientes casos:

- Por defunción.
- Por renuncia expresa.
- Por extinción del periodo para el que fueron elegidos. No obstante, los Académicos seguirán ejerciendo plenamente sus funciones hasta la toma de posesión de los nuevos miembros.

d) Per incapacitat manifesta o inhabilitació declarada per resolució judicial ferma.

e) Per pèrdua de la condició política de valencià.

f) Per incompatibilitat no resolta en el termini fixat.

2. Si es produïx algun dels supòsits contemplats en els apartats a), b), d), i e) del present article, durant els primers quinze anys, es procedirà a cobrir la vacante per les Corts Valencianes segons l'estipulat en l'art. 11.1. D'ara en davant es cobrirà la vacante segons l'art. 11.2.

L'acadèmic elegit, en els dos casos, ho serà pel temps que reste del període per al qual fou elegit el substituït.

Si es produïx el supòsit contemplat en l'apartat f) i no es resol en el termini que reglamentàriament s'establisca, es procedirà a cobrir la vacante segons els mateixos criteris que en els apartats anteriors.

Article 14

Els acadèmics tindran dret a percebre dietes i indemnitzacions per l'exercici de les seues funcions.

CAPÍTOL II Dels òrgans de govern de la AVL

Article 15

Els òrgans de Govern de la AVL seran:

- Òrgans col·legiats:
 - El Ple de la AVL.
 - La Junta de Govern.
- Òrgans unipersonals:
 - El president de la AVL.

Article 16

1. El Ple és l'òrgan màxim de decisió de la AVL i estarà integrat pels vint-i-un acadèmics.

2. Corresponen al ple de la AVL les següents atribucions:

a) Aprovar el Projecte de Reglament i les seues possibles modificacions i elevar-lo al Consell de la Generalitat Valenciana per a la seua aprovació.

b) L'aprovació de la Memòria Anual.

c) Aprovar l'avantprojecte del pressupost anual, les seues modificacions i liquidació, per a la seua remissió al Consell.

d) L'aprovació dels plans i programes d'actuació per a cada exercici econòmic.

e) Constituir les seccions i comissions que estableix la present Llei, atenent al desenvolupament reglamentari.

f) L'aprovació del règim ordinari de sessions i, si escau, de les reunions de les comissions i seccions.

g) Elegir els càrrecs previstos en la present Llei i els que reglamentàriament es determinen.

h) La designació i la separació dels representants de la AVL en els organismes o entitats que legalment o reglamentàriament corresponga.

i) Proposar al Consell l'aprovació de la plantilla del personal al servici de la Institució, i la seua estructura orgànica.

j) Aprovar els informes o dictàmens a què es refereix l'article 7.

k) Qualsevol altra que li atribuisca la present Llei.

Article 17

1. La Junta de Govern estarà integrada per:

- El president.
- El vicepresident.
- El secretari.
- Dos vocals.

2. Són atribucions de la Junta de Govern:

- Elaborar el projecte de Memòria Anual.
- Elaborar l'avantprojecte del pressupost anual per a elevar al Ple.

c) Dirigir i controlar l'execució del Pressupost de la AVL i preparar la seua liquidació.

d) Por incapacidad manifiesta o inhabilitación declarada por resolución judicial firme.

e) Por pérdida de la condición política de valenciano.

f) Por incompatibilidad no resuelta en el plazo fijado.

2. Si se produce alguno de los supuestos contemplados en los apartados a), b), d), y e) del presente artículo, durante los primeros quince años, se procederá a cubrir la vacante por las Cortes Valencianas según lo estipulado en el art.11.1. En lo sucesivo se cubrirá la vacante según el art. 11.2.

El Académico elegido, en ambos casos, lo será por el tiempo que reste del periodo para el que fue elegido el sustituido.

Si se produce el supuesto contemplado en el apartado f) y no se resuelve en el plazo que reglamentariamente se establezca, se procederá a cubrir la vacante según los mismos criterios que en los apartados anteriores.

Artículo 14

Los académicos tendrán derecho a percibir dietas e indemnizaciones por el ejercicio de sus funciones.

CAPÍTULO II De los órganos de gobierno de la AVL

Artículo 15

Los órganos de Gobierno de la AVL serán:

- Órganos colegiados:
 - El Pleno de la AVL.
 - La Junta de Gobierno.
- Órganos unipersonales:
 - El Presidente de la AVL.

Artículo 16

1. El Pleno es el órgano máximo de decisión de la AVL y estará integrado por los veintidós académicos.

2. Corresponde al pleno de la AVL las siguientes atribuciones:

a) Aprobar el Proyecto de Reglamento y sus posibles modificaciones y elevarlo al Consell de la Generalitat Valenciana para su aprobación.

b) La aprobación de la Memoria Anual.

c) Aprobar el anteproyecto del presupuesto anual, sus modificaciones y liquidación, para su remisión al Consell.

d) La aprobación de los planes y programas de actuación para cada ejercicio económico.

e) Constituir las Secciones y Comisiones que establece la presente Ley, atendiendo al desarrollo reglamentario.

f) La aprobación del régimen ordinario de sesiones y, en su caso, de las reuniones de las Comisiones y Secciones.

g) Elegir los cargos previstos en la presente Ley y los que reglamentariamente se determinen.

h) La designación y la separación de los representantes del AVL en los organismos o entidades que legalmente o reglamentariamente corresponda.

i) Proponer al Consell la aprobación de la plantilla del personal al servicio de la Institución, y su estructura orgánica.

j) Aprobar los informes o dictámenes a que se refiere el artículo 7.

k) Cualquier otra que le atribuya la presente Ley.

Artículo 17

1. La Junta de Gobierno estará integrada por:

- El Presidente.
- El Vicepresidente.
- El Secretario.
- Dos vocales.

2. Son atribuciones de la Junta de Gobierno:

- Elaborar el proyecto de Memoria Anual.
- Elaborar el anteproyecto del presupuesto anual para elevar al Pleno.

c) Dirigir y controlar la ejecución del Presupuesto de la AVL y preparar su liquidación.

- d) Determinar la tramitació dels escrits i peticions dirigits a la Institució.
- e) Exercir les facultats ordinàries en matèria de contractació administrativa dins dels límits legals i pressupostaris.
- f) Disposar les despeses pròpies dels servicis de la AVL dins dels límits legals i pressupostaris.
- g) Resoldre les qüestions que siguen sotmeses a la seua consideració pel president i no estiguen atribuïdes al Ple.
- h) Exercir les funcions que el Ple li delegue expressament.
- i) Elaborar els informes i dictàmens a què es referix l'article 7.
- j) Qualsevol altra que li atribuïska la present Llei.

Article 18

1. El president és òrgan unipersonal de la AVL que serà elegit pel Ple d'entre els seus membres per majoria absoluta, per un període de cinc anys, sent reelegible altres cinc anys més.

2. El president elegit serà nomenat per Decret del president de la Generalitat i prendrà possessió en acte públic i solemne.

Article 19

El president de la AVL tindrà la representació de la mateixa i li correspondran les següents atribucions:

- a) Presidir, convocar i fixar l'ordre del dia de les sessions de la Acadèmia.
- b) Elevar anualment a les Corts Valencianes i al president de la Generalitat Valenciana una memòria de les activitats de la Institució.
- c) Adoptar les mesures necessàries per al seu funcionament.
- d) Autoritzar la despesa i proposar els pagaments com a conseqüència de l'execució del pressupost.
- e) Nomenar els funcionaris i el personal eventual i laboral amb els requisits establerts en les lleis.
- f) Les altres que es determinen reglamentàriament.

Article 20

El president serà substituït, en casos d'absència, vacant o malaltia, pel vicepresident.

Article 21

El secretari de la AVL tindrà les següents atribucions:

- a) Preparar i cursar l'ordre del dia de les sessions de l'Acadèmia, prèviament fixat pel president.
- b) Lliurar certificacions de les actes, acords i informes i assistències que se sol·liciten amb el vistiplau del president.
- c) Dur el llibre d'actes, foliat i visat pel president.
- d) Dirigir i coordinar l'elaboració anual del projecte de memòria d'activitats de la Institució.
- e) La direcció del personal al servici de l'Acadèmia.
- f) Les altres que es determinen reglamentàriament.

Article 22

En cas de vacant, d'absència o malaltia, el secretari serà substituït per l'Acadèmic de menor edat.

Article 23

Els acadèmics tindran el tractament d'Illustríssim.

TÍTOL IV Del funcionament de la AVL

CAPÍTOL I Del Ple de la AVL

Article 24

1. El Ple de la AVL es reunirà periòdicament quan siga convocat pel seu president, per pròpia iniciativa o perquè ho sol·liciten, almenys, un terç dels seus membres, que hauran d'incloure en la sol·licitud els assumptes a tractar, i s'hauran de reunir almenys una vegada al trimestre.

d) Determinar la tramitació de los escritos y peticiones dirigidos a la Institución.

- e) Ejercer las facultades ordinarias en materia de contratación administrativa dentro de los límites legales y presupuestarios.
- f) Disponer los gastos propios de los servicios de la AVL dentro de los límites legales y presupuestarios.
- g) Resolver las cuestiones que sean sometidas a su consideración por el Presidente y no estén atribuidas al Pleno.
- h) Ejercer las funciones que el Pleno le delegue expresamente.
- i) Elaborar los informes y dictámenes a que se refiere el artículo 7.
- j) Cualquier otra que le atribuya la presente Ley.

Artículo 18

1. El Presidente es órgano unipersonal de la AVL que será elegido por el Pleno, de entre sus miembros, por mayoría absoluta, por un periodo de cinco años, siendo reelegible otros cinco años más.

2. El presidente elegido será nombrado por Decreto del Presidente de la Generalitat y tomará posesión en acto público y solemne.

Artículo 19

El Presidente de la AVL ostentará la representación de la misma y le corresponderán las siguientes atribuciones:

- a) Presidir, convocar y fijar el orden del Día de las sesiones de la Academia.
- b) Elevar anualmente a las Cortes Valencianes y al Presidente de la Generalitat Valenciana una memoria de las actividades de la Institución.
- c) Adoptar las medidas necesarias para su funcionamiento.
- d) Autorizar el gasto y proponer los pagos como consecuencia de la ejecución del presupuesto.
- e) Nombrar a los funcionarios y al personal eventual y laboral con los requisitos establecidos en las leyes.
- f) Las demás que se determinen reglamentariamente.

Artículo 20

El Presidente será sustituido, en casos de ausencia, vacante o enfermedad, por el Vicepresidente.

Artículo 21

El Secretario de la AVL ostentará las siguientes atribuciones:

- a) Preparar y cursar el Orden del Día de las sesiones de la Academia, previamente fijado por el Presidente.
- b) Expedir certificaciones de las actas, acuerdos e informes y asistencias que se soliciten con el visto bueno del Presidente.
- c) Llevar el libro de actas, foliado y visado por el Presidente.
- d) Dirigir y coordinar la elaboración anual del proyecto de memoria de actividades de la Institución.
- e) La jefatura del personal al servicio de la Academia.
- f) Las demás que se determinen reglamentariamente.

Artículo 22

En caso de vacante, ausencia o enfermedad, el Secretario será sustituido por el Académico de menor edad.

Artículo 23

Los académicos tendrán el tratamiento de Ilustrísimo.

TÍTULO IV Del funcionamiento de la AVL

CAPÍTULO I Del Pleno de la AVL

Artículo 24

1. El Pleno de la AVL se reunirá periódicamente cuando sea convocado por su Presidente, por propia iniciativa o porque lo soliciten al menos un tercio de sus miembros que deberán incluir en la solicitud los asuntos a tratar, debiendo reunirse al menos una vez al trimestre.

2. La convocatòria de les sessions inclourà l'ordre del dia i es cursarà amb set dies d'antelació, com a mínim, a la data d'aquestes. Per raons d'urgència de l'esmentat termini podrà reduir-se a quaranta-huit hores.

Article 25

1. El Ple de la AVL quedarà constituït quan estiguen presents, almenys, la meitat més un dels seus membres, i en tot cas, el president i el secretari o legalment qui els substituïska.

2. Els acords s'adoptaran per la majoria absoluta dels membres de dret del Ple.

Els acadèmics que discrepen de l'acord majoritari podran formular vot particular per escrit, dins del termini dels deu dies següents a la seua adopció.

Article 26

El Ple de la AVL determinarà, en l'àmbit de les seues competències, les resolucions que han de ser publicades al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. En tot cas, es publicaran al DOGV les que afecten el Diccionari, la Normativa i les Entrades que l'Acadèmia aprobe.

Article 27

El president de la Generalitat, o el conseller en qui delegue, podrà assistir amb veu al Ple de la AVL per a informar o requerir informació.

CAPÍTOL II
De la junta de Govern

Article 28

La Junta de Govern de la AVL es reunirà periòdicament quan siga convocada pel seu president, per pròpia iniciativa o perquè ho sol·liciten, almenys, la meitat més un dels seus membres, i s'hauran de reunir, almenys una vegada al mes.

Article 29

La Junta de Govern de la AVL adoptarà els seus acords quan estiguen presents, almenys, la meitat més un dels seus membres, i en tot cas, el president i el secretari o qui, legalment, els substituïska.

CAPÍTOL III
De les seccions i comissions d'estudi

Article 30

El Ple de la AVL podrà crear seccions i comissions d'Estudi en el si de l'Acadèmia.

Article 31

La creació, composició i funcionament de les esmentades seccions i comissions d'Estudi es regularà reglamentàriament.

TÍTOL V
De l'organització i els recursos de la AVL

CAPÍTOL I
Del personal

Article 32

El Personal que haja de prestar servicis en la AVL es regirà pel Règim Jurídic aplicable al personal al servici de la Generalitat.

2. La convocatoria de las sesiones incluirá el Orden del Día y se cursará con siete días de antelación, como mínimo, a la fecha de las mismas. Por razones de urgencia dicho plazo podrá reducirse a cuarenta y ocho horas.

Artículo 25

1. El Pleno de la AVL quedará constituido cuando estén presentes, al menos, la mitad más uno de sus miembros, y en todo caso, el Presidente y el Secretario o legalmente quien les sustituya.

2. Los acuerdos se adoptarán por la mayoría absoluta de los miembros de derecho del Pleno.

Los Académicos que discrepen del acuerdo mayoritario podrán formular voto particular por escrito, dentro del plazo de los diez días siguientes a su adopción.

Artículo 26

El Pleno de la AVL determinará, en el ámbito de sus competencias, las resoluciones que han de ser publicadas en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. En todo caso, se publicarán en el DOGV las que afecten al Diccionario, la Normativa y las Entradas que la Academia apruebe.

Artículo 27

El Presidente de la Generalitat, o el Conseller en quien delegue, podrá asistir con voz al Pleno de la AVL para informar o requerir información.

CAPÍTULO II
De la junta de Gobierno

Artículo 28

La Junta de Gobierno de la AVL se reunirá periódicamente cuando sea convocada por su Presidente, por propia iniciativa o por que lo soliciten, al menos, la mitad más uno de sus miembros, debiendo reunirse, al menos una vez al mes.

Artículo 29

La Junta de Gobierno de la AVL adoptará sus acuerdos cuando estén presentes, al menos, la mitad más uno de sus miembros, y en todo caso, el Presidente y el Secretario o quien, legalmente, les sustituya.

CAPÍTULO III
De las secciones y comisiones de estudio

Artículo 30

El Pleno de la AVL podrá crear Secciones y Comisiones de Estudio en el seno de la Academia.

Artículo 31

La creación, composición y funcionamiento de dichas Secciones y Comisiones de Estudio se regulará reglamentariamente.

TÍTULO V
De la organización y los recursos de la AVL

CAPÍTULO I
Del personal

Artículo 32

El Personal que haya de prestar servicios en la AVL se regirá por el Régimen Jurídico aplicable al personal al servicio de la Generalitat.

CAPÍTOL II
Del Règim Patrimonial i Econòmic

Article 33

La AVL, per al compliment de les seues finalitats, disposarà dels següents mitjans materials i recursos econòmics:

- a) Les consignacions previstes en els pressupostos de la Generalitat.
- b) Els béns que li siguen adscrits o cedits per la Generalitat o qualsevol altra Administració Pública, així com els que, per qualsevol títol formen part del seu patrimoni.
- c) Els productes i rendes del seu patrimoni.
- d) Els ingressos que obtinga, com a contraprestació dels seus servicis, activitats o productes.
- e) Les subvencions, herències, llegats, donacions, patrocinis, i qualsevol altra aportació voluntària de les entitats o organismes públics o privats, i dels particulars.
- f) Els crèdits, préstecs i altres operacions que puga concertar, prèvia autorització del Consell.
- g) Qualsevol altres recursos que li puguen ser atribuïts.

Article 34

El pressupost de la AVL, una vegada aprovat pel Consell, s'integrarà com a Secció en els Pressupostos de la Generalitat Valenciana.

Article 35

La AVL podrà adquirir els béns que, de forma legal, acorde el Ple.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

En el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor de la present Llei, les Cortes Valencianes elegiran els primers vint-i-un acadèmics, dels quals, almenys dos tercers parts seran expertes en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva, i la resta seran destacades personalitats de les lletres o de l'ensenyament amb una competència lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià.

Segona

En els quinze dies següents a l'elecció dels acadèmics, per les Corts Valencianes, el president de la Generalitat realitzarà per Decret el corresponent nomenament.

Tercera

En el termini de tres mesos des de la seua constitució legal, el Ple de la AVL haurà d'elevat al Consell de la Generalitat per a la seua aprovació definitiva el Projecte de Reglament a què es referix l'article 16 de la present Llei.

Quarta

El Govern Valencià assignarà a la AVL els locals adequats per al compliment de les seues finalitats.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

La AVL es constituirà legalment, dins dels quinze dies següents a la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* del Decret de nomenament dels acadèmics.

Segona

S'autoritza el Consell de la Generalitat a dictar les normes reglamentàries i disposicions necessàries per a l'aplicació i desenvolupament de la present Llei.

CAPÍTULO II
Del Régimen Patrimonial y Económico

Artículo 33

La AVL, para el cumplimiento de sus fines, dispondrá de los siguientes medios materiales y recursos económicos:

- a) Las consignaciones previstas en los presupuestos de la Generalitat.
- b) Los bienes que le sean adscritos o cedidos por la Generalitat o cualquier otra Administración Pública, así como los que, por cualquier título formen parte de su patrimonio.
- c) Los productos y rentas de su patrimonio.
- d) Los ingresos que obtenga, como contraprestación de sus servicios, actividades o productos.
- e) Las subvenciones, herencias, legados, donaciones, patrocinios, y cualquier otra aportación voluntaria de las entidades u organismos públicos o privados, y de los particulares.
- f) Los créditos, préstamos y otras operaciones que pueda concertar, previa autorización del Consell.
- g) Cualesquiera otros recursos que le puedan ser atribuidos.

Artículo 34

El presupuesto de la AVL, una vez aprobado por el Consell, se integrará como Sección en los Presupuestos de la Generalitat Valenciana.

Artículo 35

La AVL podrá adquirir los bienes que, de forma legal, acuerde el Pleno.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

En el plazo máximo de un mes desde la entrada en vigor de la presente Ley, las Cortes Valencianas elegirán a los primeros veintiún académicos, de los cuales, al menos dos terceras partes serán expertas en valenciano con una acreditada competencia científica y académica, según criterios de evaluación objetiva, y el resto serán destacadas personalidades de las letras o de la enseñanza con una competencia lingüística o una producción reconocida en el campo del valenciano.

Segunda

En los quince días siguientes a la elección de los académicos, por las Cortes Valencianas, el Presidente de la Generalitat realizará mediante Decreto el correspondiente nombramiento.

Tercera

En el plazo de tres meses desde su constitución legal, el Pleno de la AVL deberá elevar al Consell de la Generalitat para su aprobación definitiva el Proyecto de Reglamento a que se refiere el artículo 16 de la presente Ley.

Cuarta

El Gobierno Valenciano asignará a la AVL los locales adecuados para el cumplimiento de sus fines.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

La AVL se constituirá legalmente, dentro de los quince días siguientes a la publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* del Decreto de nombramiento de los Académicos.

Segunda

Se autoriza al Consell de la Generalitat a dictar las normas reglamentarias y disposiciones necesarias para la aplicación y desarrollo de la presente Ley.

Tercera

La present Llei entrarà en vigor el dia següent al de la seua publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque observen i facen complir aquesta llei.

València, 16 de setembre de 1998

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

II. AUTORITATS I PERSONAL

b) OFERTES D'OCUPACIÓ PÚBLICA, OPOSICIONS I CONCURSOS

1. *Administració territorial de la Generalitat Valenciana*

Conselleria de Sanitat

RESOLUCIÓ d'1 de setembre de 1998, del director general de Recursos Humans, per la qual convoca un concurs oposició per a la provisió de vacants d'ATS/DUI dels equips d'Atenció Primària de la Conselleria de Sanitat. [1998/7418]

Aprovada l'Oferta d'Ocupació de Personal adscrit a les institucions sanitàries de la Conselleria de Sanitat pel Decret 252/1994, de 7 de desembre, del Consell de la Generalitat Valenciana, i acabat el concurs de trasllats, cal convocar el concurs oposició per a la cobertura de les places anunciades d'ATS/DUI dels equips d'Atenció Primària dependents de la Conselleria de Sanitat.

D'acord amb els sistemes i procediments establits pel Reial Decret 118/1991, de 25 de gener, sobre la selecció del personal estatutari i la provisió dels llocs de treball de les institucions sanitàries de la Seguretat Social.

Aquesta Direcció General de Recursos Humans, fent ús de les competències que li atribueixen l'article dos de l'Ordre de 10 de març de 1997, de la Conselleria de Sanitat, per la qual s'aproven diferents delegacions d'atribucions en matèria de personal a favor de diferents òrgans de la conselleria (DOGV núm. 2.953, de 17 de març de 1997), i després d'haver escoltat les organitzacions sindicals amb representació en la Mesa Sectorial de Sanitat, acorda proveir aquestes places segons les següents bases.

Bases de la convocatòria

1. Normes generals

1.1 Es convoquen proves selectives per a la provisió de 75 llocs de treball vacants de ATS/DUI dels equips d'Atenció Primària dependents de la Conselleria de Sanitat.

1.2 El procés selectiu es durà a terme mitjançant el sistema de concurs oposició, que es regirà per aquestes bases i pel que estableix el Reial Decret 118/1991, de 25 de gener, sobre la selecció del personal estatutari i la provisió de llocs de treball de les institucions sanitàries de la Seguretat Social.

1.3 D'acord amb l'article sis del Decret 254/1994, s'estableix una reserva de 18 de les places convocades perquè siguen cobertes pel torn de promoció interna. Les places que no s'ocupen d'aquesta manera s'acumularan al sistema general d'accés lliure.

1.4 Del total de les places del sistema general d'accés lliure, se'n reserven 2 per a persones que tinguen la condició legal de persones amb disminució, amb un grau de disminució igual o superior al 33%,

Tercera

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 16 de septiembre de 1998

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

II. AUTORIDADES Y PERSONAL

b) OFERTAS DE EMPLEO PÚBLICO, OPOSICIONES Y CONCURSOS

1. *Administración territorial de la Generalitat Valenciana*

Conselleria de Sanidad

RESOLUCIÓN de 1 de septiembre de 1998, del director general de Recursos Humanos, por la que se convoca concurso-oposición para la provisión de vacantes de ATS/DUE de los equipos de Atención Primaria de la Conselleria de Sanidad. [1998/7418]

Aprobada la Oferta de Empleo de Personal adscrito a las instituciones sanitarias de la Conselleria de Sanidad por Decreto 252/1994 de 7 de diciembre del Consell de la Generalitat Valenciana, y finalizado el concurso de traslados se hace necesario proceder a convocar concurso oposició para la cobertura de las plazas anunciadas de ATS/DUE de los Equipos de Atención Primaria dependientes de la Conselleria de Sanidad.

De conformidad con los sistemas y procedimientos establecidos por el Real Decreto 118/1991 de 25 de enero sobre selección de personal estatutario y provisión de plazas en las Instituciones Sanitarias de la Seguridad Social.

Esta Dirección General de Recursos Humanos, en uso de las competencias que le son atribuidas por el artículo dos de la Orden de 10 de marzo de 1997, de la Conselleria de Sanidad, por la que se aprueban diversas delegaciones de atribuciones en materia de personal en favor de distintos órganos de dicha Conselleria (DOGV núm. 2.953, de 17 de marzo de 1997), y oídas las organizaciones sindicales con representación en la Mesa Sectorial de Sanidad, acuerda proceder a su provisión, con sujeción a las siguientes

Bases de la convocatoria

1. Normas generales

1.1. Se convoca pruebas selectivas para la provisión de 75 plazas vacantes de ATS/DUE de los Equipos de Atención Primaria dependientes de la Conselleria de Sanidad.

1.2. El proceso selectivo se llevara a cabo mediante el sistema de concurso-oposición, que se regirá por las presentes bases y por lo establecido en el Real Decreto 118/1991 de 25 de enero sobre selección de personal estatutario y provisión de plazas en las instituciones sanitarias de la Seguridad Social

1.3. De conformidad con el artículo sexto del Decreto 254/1994, se establece una reserva de 18 plazas para ser cubiertas por el turno de promoción interna. Las plazas que no se cubran por este turno se acumularán al sistema general de acceso libre.

1.4. Del total de plazas del sistema general de acceso libre se reservan 2 plazas para quienes tengan la condición legal de personas con minusvalía, con grado de discapacidad igual o superior al